

Ljiljana Subotić

NATAŠE DIMITRIJEVIĆ, Magistarska izložba mozaika

Galerija FLU

Nataša Dimitrijević pripada onim slikarima koji istančanim slikarskim sluhom, rekonstruiše senzacije svog duha. Sadržina njenih slika je u ličnoj stvarnosti na koju odgovara svojim jezikom i paletom u ruci.

Nataša nosi u sebi slikovnost i snagu elementarne prirode kao i izraženu sposobnost viđenja kolorističkog tona. Njen dar leži u snazi, svežini i gipkosti njenih slikarskih čula. Traganjem za skrivenim životom predmeta kroz oduhovljenje motiva, stvara delo sa svom kompleksnošću značenja i strukture. Tom punoćom doživljava njeni umetnički radovi dobijaju poetski karakter. Najčešće se bavi pejzažom i mrtvom prirodom kroz tehniku mozaika i slika rađenih u ulju. Njeni motivi polaze iz sveta stvarnog, pa joj se može pripisati da je povesničar ruralnog motiva i pejzaža. Bez obzira na motiv, ona radi čvrstu kompoziciju uz smišljenu organizaciju sa osećanjem za vrednost teksture i materije. Ona uprošćava oblike ali osećanjem za kolorit, oplemenjuje i dopunjuje formu. Umekšavanjem obrisa kroz naznačen crtež dobija sintezu osećanja i zadovoljstva. Bilo da ga predstavlja u mozaiku ili kroz uljanu sliku, za nju je pejzaž samo lelujava predstava duhovnog prisustva objekta. On je izgubio svoju realnu konzistenciju i uključio se u koloplet svetlosne igre i vrtložnog kretanja

u dubini ogoljenih kontura. Objekti se razbijaju na oblike koje umetnica dobija kroz ritmično gibanje mase i slaže ih po osećaju za meru i sklad iščezavanjem čvrstih formi i okvirnih materijalnih određenja, predmeti gube svoju plastičnost ali uz najrazličitije čulne senzacije ona nam ne nagoveštava, nego sugerše.

Predmet umetničkog doživljava preobražava kroz filtere njenih viđenja i osećanja. Kolorističkim efektima čvrste predmete pretvara u tananu slikarsku pređu. Ta raspevanost boje i bujnost čulnih senzacija predstavlja slikarku kao izuzetno emotivno biće. U traganju za svojim ja, Nataša se smelo upušta u kombinovanje dve tehnike. Mozaik ovde sliku obogaćuje posebnom faktom te dolazi do zanimljivih rešenja a da nimalo ne remeti umetničku funkciju. Spoj ove dve tehnike karakteriše međusobna ravnoteža i taj sklad odiše toplinom i slikarskom nenametljivošću i rezultira plodonosnim obogaćenjem u stvaralaštvu. Njen način rada ostavlja snažan utisak jednostavnosti i lepote bez ikakvih ukrasa i detalja. Ona nema nameru da se pošto poto dopadne ali se nameće svojim osećanjem i ekspresijom događaja. Bogatstvo kolorita kod nje znači i bogatstvo osećanja. Pogledajmo samo njene paprike koje osećamo kroz zavesu dima, mirisa i senki, to nijansiranje tonova kroz snažno kolorističko doziranje. Ovde je boja zazvonila što je izazvalo u posmatraču spoj i preobražaj vizuelnih i čulnih utisaka. Taj živi i topli kolorit, nije samo osobina njene mladosti, ona je zadržala i produbila čulnu predstavu sveta, onakvu kakvu joj je utisnuo genetski kod i njen rodni kraj kroz toplinu južnog neba. Na toj podlozi njen dar nalazi snagu za samostalno delanje, za razvitak i usavršavanje što joj daje pravo i slobodu ka potpunoj afirmaciji lokalnog i regionalnog umetničkog repertoara.